

Aandeelhouders roepen steeds luider om actie van ondernemingen op klimaatgebied. Ze willen meer informatie, duidelijke doelen en willen regelmatig de kans krijgen om mee te praten over de voortgang in verduurzaming. Niet iedereen is hier even enthousiast over. En partijen die dat wel zeggen te zijn, handelen er niet altijd naar.

Klimaat brengt aandeelhouders op de barricade

Velen dachten dat de gevolgen van de coronapandemie dit jaar het belangrijkste onderwerp van gesprek zou worden tussen aandeelhouders en bestuurders van ondernemingen. Zij dachten verkeerd. Het is duurzaamheid wat de klok slaat in de gesprekken tussen beleggers en ondernemingen. Ze zijn met steeds meer en ze zijn steeds luider, de beleggers die druk zetten op bestuurders vanwege duurzaamheid.

De daadkracht van beleggers is zeker niet alleen ingegeven door zorgen dat de aarde minder leefbaar wordt door opwarming. Niet of onvoldoende werk maken van klimaatverandering kan grote nadelige gevolgen hebben voor het succesvol opereren van ondernemingen op langere termijn.

Allereerst dreigt overheidsingrijpen, onder meer door belasting van uitstoot van broei-

**ONDER-
NEMINGEN
ZONDER
GELOOF-
WAARDIGE
PLANNEN OVER
UITSTOOT-
VERMINDERING
KRIJGEN TE
MAKEN MET
HOGERE
KOSTEN VAN
KAPITAAL**

gasgassen. Dat zal direct effect hebben op de winstgevendheid.

Dan is er nog de vrees dat ondernemingen zonder geloofwaardige plannen over uitstootvermindering te maken krijgen met hogere kosten van kapitaal. In de steenkoolindustrie is deze situatie al realiteit. Banken rekenen nu circa 40 procent hogere opslagen op leningen aan steenkoolproducenten dan tien jaar geleden. De risicopremie op leningen aan de olie- en gasindustrie steeg in die periode bescheiden, terwijl producenten van zon- en windenergie tot een derde minder aan opslag betalen.

BELEGGEREN REKENEN MEE

Niet alleen banken nemen broeikasuitstoot mee in hun risicobeoordeling, ook beleggers doen dat. Obligatiebeleggers nemen nu al genoegen met (nog) minder rentevergoeding op

schuld papier waarvan het geld een duurzame besteding kent. De grote populariteit van dergelijke obligaties maakt dat ondernemingen goedkoper financiering kunnen veiligstellen. Kredietbeoordelaars doen daarbij een duit in het zakje; zij nemen steeds nadrukkelijker transitierisico's mee in hun modellen.

Aandelenbeleggers blijken bereid om meer te betalen voor belangen in ondernemingen die al verder zijn in de transitie richting lagere uitstoot, zo blijkt uit een analyse van zakenbank Goldman Sachs naar de verschillen in multiples, zoals de koers-winstverhouding.

WAT BELEGGEREN WILLEN

De eisen van beleggers zijn tweeledig. Allereerst vinden ze dat ondernemingen veel meer en beter moeten rapporteren over hun klimaatplannen en de